CUM AU REALIZAT FOTBALIȘTII ROMÂNI MARELE SUCCES DIN MECIUL CU ELVEȚIA

Îmi veți da crezare, stimați cititori, spunîndu-vă că, aici, la Lausanne, în această splendidă seară de mai, am trăit unele dintre cele mai fericite momente din cariera mea de cronicar sportiv. Iată, a trecut mai bine de o oră de la fluierul final al arbitrului scoțian Wharton, și parcă nu îmi vine să cred că am reușit această splendidă victorie împotriva reprezentativei care cu doi ani în urmă, tot pe terenul ei, ne-a administrat acel 7—1 rămas de poveste. Ce admirabilă revanșă! Cîtă bucurie am văzut în ochii tuturor celor care au alcătuit mica noastră delegație, fie că ei erau jucători, gazetari sau suporteri. **„Dacă am trăit în teren umilitorul 7—1,** ne spune după meci **Ilie Datcu,** fostul portar al națio-nalei noastre în meciul de la Zürich, prezent acum la Lausanne în chip de turist, **am trăit în tribună bucuria victoriei de astă seară. Le mulțumesc din inimă celor care au îmbrăcat tricoul național, mulți dintre ei colegi cu mine la Dinamo Bucureşti, că au răzbunat acel 7—1".**

Deci, victorie cu 1—0, ceea ce deschide perspective dintre cele mai frumoase pentru prezența în turneul final din Mexic. Cărui fapt se datorește această splendidă performanță? **După părerea mea, punctul forte al reprezentativei noastre** — caracteristică meciului cu Anglia de pe Wembley și celor care au urmat — **a fost omogenitatea, angajamentul fizic total, colaborarea dintre compartimente. Tuturor acestor calități le-aș spune, mai pe scurt: EXISTENȚA UNUI NUCLEU DE FOTBALIȘTI TINERI ȘI TALENTAȚI, CU POSIBILITĂȚI DINTRE CELE MAI FRUMOASE, CARE ALCĂTUIESC UN FEL DE FAMILIE ȘI CARE DORESC SĂ SE AFIRME. Lor trebuie să le adăugăm numele celor doi tehnicieni care au reușit să-i selecționeze și să-i pregătească —prof. ANGELO NICULESCU** și veteranul **EMERICH VOGL. Ei au reușit să insufle acestor tineri o disciplină tactică pe care cei 11 din teren au aplicat-o întocmai.** De asemenea, evidențiem aportul medicului **Dumitru Tomescu,** la pregătirea echipei.

CARE AU FOST IDEILE ANTRENORILOR NOȘTRI? În apărare lăsînd la o parte „moda", echipa noastră a jucat în zonă, fiecare suplinindu-l pe celălalt. De remarcat contribuția extremelor Dembrovschi și Lucescu, care au venit în ajutorul apărării, mai ales în repriza secundă cînd elvețienii atacau necontenit. **În atac, deși înaintașii noștri se prezentau dezavantajați fizic în fața apărătorilor elvețieni, nu a existat minge pierdută.** În plus, pentru că se așteptă ca Dumitrache să fie sever marcat, s-au efectuat deplasări pe toată lățimea terenului. Astfel, Dumitrache era cînd pe dreapta, cînd pe stînga, ca să evite contactul direct cu adversarul; Lucescu și Dembrovschi au jucat pe o suprafață largă, iar Tufan s-a făcut remarcat printr-o putere de luptă deosebită, făcîndu-și un bun debut în echipa națională și constituind, în același timp, o invitație pentru selecționeri de a căuta jucători buni, de perspectivă, și în echipele provinciale. **De foarte mare importanță în desfășurarea partidei a fost scoaterea din ritm a elvețienilor.** Era de așteptat, firesc, ca aceștia să caute să ia inițiativa din prima clipă a jocului și printr-un iureș... nebun să caute să dea lovitura decisivă în primele minute, îngenunchind astfel și psihic echipa noastră. **Dar, planurile lor au fost dejucate: jucătorii noștri au contracarat ideile adversarilor lor, au căutat să paseze balonul, să-l păstreze cît mai mult și astfel, de unde se așteptau ca în primele 15 minute fotbaliștii roș-albi să dea lovitura decisivă, am reușit să trecem cu bine peste ele.** Iar atunci cînd aveam acțiuni reușite, elvețienii erau siliți să joace mai atent, să ocupe poziții mai retrase, ceea ce i-a împiedicat — în special în primele 45 de minute, să atace cu vigoarea cu care ar fi dorit. De un mare efect moral a fost căderea golului, **într-o** perioadă în care echipa noastră acționa cu precizie în apărare și dezinvolt în atac, gol marcat în propria-i poartă de Michaud. **Dar și fără contribuția lui, cred că balonul trimis atît de bine de Tufan de pe partea dreaptă în direcția lui Lucescu,** tot ar fi poposit în plasa porții lui Prosperi, pentru că Lucescu era acolo și mingea nu i-ar fi scăpat. **Am spus că acest gol a fost de un mare efect moral pentru că, fiind zilele acestea aproape tot timpul printre jucătorii noștri, am aflat de la ei că dacă marcăm primii, nu mai pierdem! Și iată că exact așa s-a întîmplat, cu toate că în a doua parte a jocului elvețienii s-au aruncat cu toate forțele în atac, ne-au dominat chiar copios.** Dar echipa noastră și-a păstrat tăria morală, nu și-a pierdut cumpătul — ceea ce este foarte important — a știut să păstreze intact avantajul luat în prima repriză și, mai ales spre final, să contraatace foarte periculos în cîteva rînduri.

Meciul de la Lausanne a demonstrat pe deplin, încă o dată, că fotbalul românesc dispune, la ora actuală, de un mănunchi de jucători nu numai talentați, dar și bine pregătiți din punct de vedere tehnic și tactic, care știu să-și pună în valoare aceste calități. De aceea, i-am dat dreptate impresarului brazilian Zacour, cel care a organizat numeroase turnee ale echipelor românești în Africa și America de Sud, cînd spunea că **„această tînără echipă a României poate deveni în circa doi ani una din formațiile de prim rang european și că o vede în turneul final din Mexic".** Deci, problema care se pune în continuare, este aceea **de a conduce această echipă cu același tact ca și pînă acum, de a ști să-i dăm măsura valorii, dar în același timp să-i arătăm că meciurile din toamnă, cu Portugalia și Grecia, cu toate că le vom juca la noi acasă, nu sînt dinainte cîștigate.** Numai prin muncă și străduință, cel puțin la fel de mare ca pînă acum, se va putea atinge țelul scump tuturor acelora care iubim fotbalul românesc, prezența după mai bine de 30 de ani la turneul final al unui campionat mondial.

Trebuie să fim în continuare atenți, pentru că, așa după cum îmi spunea la sfîrșitul celor 90 de minute, ziaristul grec Iannis Diakoniadis de la Athlitiki Iho, **„prin rezultatul de azi — perfect meritat, pentru că România a jucat mai bine decît la Atena — echipa dv. a relansat în întrecerea pentru Mexic formația Portugaliei!"** Și n-am putut să nu-i dau dreptate. În același timp m-am gîndit însă că fotbaliștii noștri vor găsi suficiente resurse să nu le scape ocazia de a fi, pentru prima dată, pe platourile înalte ale vechiului imperiu al Aztecilor.

Vreau să închei cu o „secvență" surprinsă la banchetul dat de organizatori la hotelul D'Ouchy de pe malul lacului Leman: **jucătorii elvețieni au venit fiecare la adversarul lui direct, pe care l-au felicitat pentru victorie** — punct culminant al atmosferei de sportivitate care a domnit pe teren, o recunoaștere — desigur — a rezultatului excelent obținut de echipa noastră.

MOMENTELE IMPORTANTE ALE ÎNTÎLNIRII

Elvețienii aleg terenul iar noua ne revine lovitura de începere. Contrar așteptărilor cei care atacă sînt fotbaliștii români și nu cei elvețieni. Păstrăm inițiativa timp de cinci minute, fără să periclităm însă poarta lui **Prosperi.** Gazdele ajung în fața lui **Răducanu** abea în min. 5, dar ce emoții ne-au făcut! **Odermatt** îl lansează „printre" pe **Quentin,** care se deplasase pe stînga, scapă de **Boc** și pătrunde singur în careu. Va fi gol? Nu. **Portarul nostru a ieșit la timp și printr-un plonjon în picioarele lui Quentin a salvat un gol gata făcut,** iar Nunweiller a îndepărtat pericolul degajînd lung. Un minut mai tîrziu elvețienii sînt cei care au emoții. **O acțiune a lui Lucescu, pe dreapta, este oprită prin fault. Execută Sătmăreanu, se produce învălmășeală în fața porții lui Prosperi și în ultimă instanță Ramseier lămurește situația** trimițînd în corner. Lovitura de colț rămîne fără rezultat.

PRIMUL ȘUT...

Echipa noastră păstrează inițiativa la mijlocul terenului de unde inițiază acțiuni alternative, prin **Lucescu** și **Dembrovschi.** Jocul se menține egal. Un corner la poarta noastră rămîne fără efect, un șut al lui **Lucescu** (primul) își greșește ținta (min. 10), ca și șuturile lui **Dinu** (de la 30 m) și **Kuhn** (de la 16 m, razant cu bara transversală) din minutele 12 și 14.

Apărarea noastră se remarcă prin joc calm, bine organizat, cu intervenții prompte, iar mijlocașii împing mereu atacul. La o astfel de acțiune, **Dumitrache** combină frumos cu **Tufan** dar ezită să tragă și pierde balonul (min. 18), pentru ca în min. 20 să ajungă tîrziu la o minge scăpată de **Prosperi.** Acesta este pus din nou la încercare de un șut puternic al lui **Nunweiller VI** (min. 21), respins în corner. Elvețienii răspund prin acțiuni variate, bazate pe un 4—3—3 foarte elastic, tatonînd pe unde poate fi surprinsă apărarea noastră. Tentativele lor însă, sînt zădărnicite de apărători. **Boc** intervine de două ori consecutiv cu capul (min. 23).

PRIMA OCAZIE

În min. 25 sîntem pe punctul de a deschide scorul. Dinu se intercalează în atac și-l lansează pe Dembrovschi, care scapă lateral de poartă și șutează foarte puternic la colț sus. Printr-un salt de panteră Prosperi salvează în corner, anihilînd o bună ocazie a noastră.

Fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta, echipele se angajează într-o luptă dîrză, dar corectă, jocul nu are „goluri". Din cornerul de mai sus s-a născut un contraatac elvețian **Tacchella — Odermatt,** respins de **Deleanu,** de la care pornește o acțiune **Lucescu — Dumitrache,** acesta din urmă are doar pe **Michaud** în față, îl driblează, mai trece și de **Signorelli,** replict, și trage... peste poartă.

PRIMUL (ȘI ULTIMUL) GOL!

ÎN SCHIMB, ATACUL DIN MIN. 33 NU RĂMÎNE FĂRĂ REZULTAT. BALONUL PORNEȘTE DIN PICIORUL LUI NUNWEILLER VI ȘI AJUNGE LA DUMITRACHE, PE DREAPTA (el s-a deplasat cu regularitate pentru a scăpa de marcajul lui Michaud). **O PASĂ LUNGĂ PRECISĂ SPRE TUFAN, DEPLASAT PE ARIPA DREAPTĂ. CONSTĂNȚEANUL FUGE DUPĂ BALON, CÎȘTIGĂ DUELUL CU CHAPUISAT CARE-L URMĂREA, AJUNGE APROAPE DE LINIA DE CORNER ȘI DE AICI CENTREAZĂ LA SEMIÎNĂLȚIME, ÎN CAREUL MIC. LA MINGE SE REPEDE LUCESCU, DAR MICHAUD INTUIND INTERVENȚIA LUI, SE PRECIPITĂ CA SĂ DEGAJEZE, DAR LOVEȘTE GREȘIT MINGEA ȘI O TRIMITE ÎN PLASĂ: 1—0 PENTRU ROMÂNIA.**

Jocul rămîne în continuare echilibrat, echipa noastră joacă mai sigur, dar nu se mai produc faze mai importante pînă **în min. 43, cînd ratăm o ocazie clară. Din nou Nunweiller VI inițiază un atac, trimite lung în fața porții, Michaud se înalță pentru a respinge cu capul, dar nu reușește și își continuă zborul spre Dembrovschi, aflat liber în colțul careului. Un șut puternic, dar alături!** Astfel că repriza ia sfîrșit în avantajul echipei noastre. De notat că în min. 35 **Signorelli** s-a accidentat într-o ciocnire cu **Dan** și a părăsit terenul, fiind înlocuit cu **Stierli.**

RĂMÎNEM FĂRĂ DELEANU

La reluare, **elvețienii încep cu atacuri susținute,** dar primele șuturi se produc la... poarta lui **Prosperi: Dinu** în min. 46 și **Nunweiller VI** în min. 52. Apărătorii noștri nu lasă nici o clipă de răgaz atacanților elvețieni pentru a intra în poziție de șut. **Boc** și **Dan** domină spațiul din fața porții lui **Răducanu.** Din min. 55 însă, îl pierdem pe **Deleanu,** accidentat; locul lui este ocupat de **Hălmăgeanu.**

Ofensiva gazdelor se intensifică, cornerele la poarta noastră se înmulțesc (min. 54, 57, 59), apărarea este din ce în ce mai des solicitată, dar **Boc, Dan, Sătmăreanu, Dinu** și în ultimă instanță **Răducanu** își fac datoria.

Perioadele de presiune sînt întrerupte de contraatacuri periculoase ale echipei noastre. **Unul se produce în min. 60, cînd Dembrovschi recuperează din apărare mingea și pornește în „cursă lungă", driblînd cîțiva adversari, ajunge la 16 m și șutează dar afară!** Momente grele înregistrăm la poarta noastră în min. 61 și 63, cînd **Răducanu** și **Boc** salvează în corner, ca și în min. 64.

(Continuare în pag. 10)

215. 14. V. 1969, LAUSANNE: ELVEȚIA — ROMÂNIA 0—1 (0—1)

A MARCAT: Michaud (în propria poartă), presat de Lucescu, la o centrare a lui Tufan (min. 33)

STADIONUL OLIMPIC-PONTAISE, teren foarte bun, timp frumos, luminozitatea excelentă, spectatori 50.000

ARBITRU: Thomas Wharton (la tușă P. Huston și A. Grant, toți din Scoția) — foarte bun.

ELVEȚIA: Prosperi — Michaud — Ramseier, Tacchella, Chapuisat — Odermatt, Signorelli (din min. 35: Stierli), Kunh — Künzli, Vuilleumier, Quentin.

ROMÂNIA: Răducanu 9 — Sătmăreanu 8, Boc 9, Dan 9, Deleanu 9 (din min. 55: Hălmăgeanu 6) — Dinu 8, Nunweiller VI 8 — Dembrovschi 8, Tufan 9 Dumitrache 8, Lucescu 9.

MECIUL ÎN CIFRE

ROMÂNIA R.I	ROMÂNIA R.II		ELVEȚIA R.I	ELVEȚIA R.II
1	0	Goluri	0	0
2	5	Șuturi pe poartă	2	3
5	5	Șuturi afară	3	2
3	2	Cornere	2	11
12	10	Auturi (efectuate)	7	3
6	10	Faulturi (comise)	3	1
0	0	Hențuri (comise)	0	0

Carnet

DULCELE MINUT 33

de EUGEN BARBU

Îmi este greu să spun ce simt în aceste minute cînd se apropie miezul nopții și nu am în nări mirosul ierbii strivite de pe stadionul din Lausanne și nici boarea lacului Leman, dar șapte orchestre simfonice îmi cîntă în urechi un Imn al Bucuriei, cum nu am auzit de mult. Poate echipa Elveției este o reprezentativă modestă, nu aș vrea să exagerăm nici de data asta, cum am făcut-o de atîtea ori, poate că purtătorii crucii helvete s-au bătut singuri, înghesuind jocul pe mijlocul terenului, acolo unde Dan, Dinu, Boc, Deleanu (cît a jucat), Sătmăreanu și mai pe urmă, Hălmăgeanu au organizat o perfidă mlaștină aeriană în care toate baloanele se împotmoleau iremediabil, poate, poate...

Cîte lucruri nu se pot scrie de aici înainte despre această partidă care a răsturnat toate pronosticurile. Să bați Portugalia în propriul bîrlog cu 2—0 și pe urmă să pierzi pe teren propriu în fața unei echipe suferind de un complex elvețian, cu explicații prin birturi italiene, iată ce poate oferi numai sportul rege. Partida de la Lausanne nu a fost un spectacol, nici nu doream să vedem balet, execuții ireproșabile sau cine știe ce savantlîcuri. Nu era nevoie decît de două puncte în labilul clasament al seriei, spre vîrful căruia am țîșnit astă seară într-un mod nespectaculos, dar eficace. Nu este numai o victorie în deplasare, lucru rar în palmaresul din ultimii ani al echipei noastre naționale, nu, e ceva mai mult: e trecerea peste o inferioritate psihică, după un îndelungat proces de inhibiție. Suita ultimelor meciuri a arătat că vremea gălăgioșilor, a celor ce țin discursuri de pe margine a trecut și că la cîrma reprezentativei s-a instaurat o altă concepție, cea a calmului, a calculului rece, mult mai eficace decît giumbușlucurile și vorbele fără acoperire.

Ce mi-a plăcut în seara aceasta e fost tocmai flegma celor ce ne reprezentau, calculul lor bazat pe enervarea unui adversar care credea că pe terenul său are meciul în buzunar. Ce trist au răsunat ultimele petarde ale spectatorilor, era ca după un Verdun, era ca la spartul tîrgului, ca la desfacerea moșilor, ca la o înmormîntare, dar pentru noi minutul 90, precedat de un atentat al arbitrului scoțian la cinste, însemna atît de mult! În suită, se demonstra că putem juca oriunde, pe Wembley ca și la Atena, la București ca și la Lausanne. Se putea acumula și puncte. Nenorocitul de complex a fost aruncat la gunoi încă de toamna trecută, prejudecățile au fost învinse și cu o echipă tînără, cu un debutant bătăios, cu o extremă improvizată, dar cu misiuni oculte în careul nostru sau într-o zonă anume a terenului, am reușit să învingem, acolo unde mie mi se părea că va fi cel mai greu.

Este o victorie a inteligenței în primul rînd, trebuie recunoscut acest lucru celor care au conceput tactic partida, vrem, nu vrem ea va rămîne ca o capodoperă de șiretenie. Mă uitam încă din primele minute cum avîntul elvețian era măcinat de trecerea ca printr-o mașină de cusut a mingii strecurarea ei lentă de-a lungul și de-a latul terenului. Balonul frîna și el parcă, avea o greutate mai mare decît cea obișnuită, într-un cuvînt nu se grăbea, pentru că tehnica victoriei cerea exasperarea gazdei care lupta cu minutele și vedea că nu mai reușește să obțină ceea ce dorea atît de mult, poate mai mult decît noi: victoria.

Și a venit dulcele minut 33 si am văzut deodată pasărea victoriei pe umerii lui Dan, cu aripile desfăcute.

Este o mare victorie, în concepție, pe care o salut din toată inima. Acum, atenție la îngîmfare și nu supraestimați terenul de acasă, care iată, în două cazuri s-a dovedit fatal celor ce vor să împrumute de la gazon ceea ce nu au în bocanci!

Cît despre băieți, în ordine eu i-aș cita mai întîi pe Răducanu, pe Boc și pe Dan Coe, pe Dumitrache, trădînd mereu o clasă înaltă, pe Dinu și chiar pe Dembrovschi. În ce-l privește pe Numweiller VI, acesta are meritul de a fi stăpînit o bună parte din meci mijlocul terenului, adică acea parte cheie în fotbalul modern, unde se fac cărțile, unde se împart pasele decisive.

Dar cine nu merită o sărutare de departe, de aici, pentru superba gîndire pusă în slujba unei victorii cu consecințe încă incalculabile?

Bravo băieți, de trei ori hip, hip, ura! că mult am mai tras și noi, microbiștii, astă seară! Mîine, cu toții la ASCAR să ne controlăm inimile...